

REDACTIA

ABAD, STR. AULICH (ADAM),

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe $\frac{1}{2}$,
an fl. 5; pe $\frac{1}{4}$ de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.AN-rii de Duminecă pe
an fl. 2.Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

ARAD, STR. AULICH (ADAM),

INSERTIUNILE:

pe 1 *sir garmon*; prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia-oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publicație.Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt să plătiți
înainte.Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

NEBUNI!...

(§) Intr'unul din numerii sei recenti, revista săptămânală „Suboticke Novine”, organ al Bunievașilor (Bulgari catolici) din Bacica, scria următoarele: „*Da, nu vom să fim Unguri, și nu vom voi nici odată, pentru că mama noastră nu ne-a născut Unguri. Iubim, este adevărat, patria, dar aceasta nu poate fi o pădure să nu iubim naționalitatea noastră și să nu cultivăm sentimentele naționale*”. Un ziar „patriotic” din Szabadka, „Bácskai Hirlap”, a tabărăt însă asupra Bunievașilor, denunțând numai pe redactorul care „tradădea” în acest chip patria și „insultă” Ungurimea, dar și pe presedintul partidului popor, pe dr. Molnár János, care face tovărăsie cu „trădătorii de patrie”; ear’ tradarea este că deputatul sus amintit a depus el cauția pentru foaia săptămânală a Bunievașilor.

Afacerea a ajuns să se discute sambătă chiar în Dietă. Haita de șoviniști, în capul cărora stă ministrul-preservedint Bánffy, care cu trei zile înainte a declarat, că *da, de 25 ani face politică șovinistă*, a înscenat un scandal enorm împotriva partidului popor. L’ a acusat că *tine cu... naționalitățile*, o crimă aceasta atât de mare, în căt patrioții șoviniști o taxeză drept... *trădare națională*.

Molnár a răspuns ca un om cunoscător:

„Da, nu tăgăduim, este și în programul nostru! Declaram solemn și aici, că am îmbrățișat și naționalitățile și le vom apăra totdeauna, deoarece noi vom să apărăm drepturile tuturor cetățenilor”.

A avea însă grija și pentru naționalități, cohorta șovinistă consideră drept o mișerie. D’aceea ca un uragan să a ridicat împotriva preotului catolic, strigându-i că minte, deoarece naționalitățile au cele mai depline drepturi, înscrise în *legea de naționalitate*.

Molnár a replicat:

„Legea de naționalități? Da, ea există, însă numai pe hârtie. Dl primministrul știe foarte bine, că legea de naționalități nu se execută”.

Altă furtună se ridică atunci, dar oratorul continuă:

„Dacă ați observat că legea aceasta este grea, de ce n’ati revisuit-o?... A aduce o lege, dar’ a o lăsa să stea ca cosciugul lui Mohamed, între cer și pămînt, a nu o executa și nici a o revisui, nu se poate admite într-un stat de drept”.

Ori-cât de mult ar vol să fie însă drept abatele Molnar, tărie să resiste șovinismului n’ a avut nici el, ci a declarat că a rupt ori-ce relațiuue cu „agitatorii bunievașii”, retragându-și și cauțiunea ce depusese.

Atât de mult stăpănește deci șovinismul în toate păturile maghiare încât chiar și cei mai moderați unguri consideră drept o trădare a patriei și însultă la adresa Ungurilor dacă o naționalitate declară că nu vrea să se conțopească în neamul lui Arpad, ci tine cu cinste la limba și obiceiurile sale.

Ear’ că de ce atâtă ură împotriva naționalităților, de ce guvernul nu se gândește nici să respecte legea naționalităților nici să o revisuească, ne arată foarte clar organul guvernamental „Pesti Napló”, care în primul articolul său dela 27 c. serie următoarele:

„In zilele de frâmentare ale cabinetului Wekerle, în ministerul de externe se vorbiau următoarele: După isbuinirea unei crize oare care, contele Kálmoky a convorbuit mult cu baronul Bánffy, patunci președint al Dietei... Kálmoky nu era cătuș de puțin mulțumit cu mersul lucrurilor; după a lui părere Ungaria mergea d’adrep-tul spre prăpastia revoluției. Ear’ de oare-ce masa mare a ungrimei nu se poate ademperi dela ideile librale, Kálmoky era de părere că situația numai așa s’ar putea salva, dacă în Dietă ar ajunge grupuri de ale naționalităților: români, sârbi, slovaci nemți. Aceștia ar reduce echilibrul. „Dar’ acesta ar fi un fel de federalism”, — a zis Bánffy. „Se înțelege, că federalism, aceasta mi-ar plăcea mie”, — a replicat Kálmoky. Președint Dietei maghiare a zis însă: „Nu-i așa, d-le conte, că zilele trecute ai fost în Dieta noastră? Ai observat pe ultima bancă a extreamei stângi un bărbat cu față interesantă, blond, care intrerupea întruna?... Era contele Károlyi Gábor, care striga întruna, că guvernul este nemeric. Ei bine, dacă ar succede odată politica d-tale în țara noastră ‘mi-as pune un scaun dincolo de al extreamei stângi și d’acolo aș striga bărbătilor d-tale federaliști: guvern mizerabil’...”

Lucrurile acestea le scrie numitul ziar unguresc ca laudă la adresa primului ministru, întocmai după cum și acesta nu s’ă sfîrșește ca dela înalte-mea tribunei parlamentare și ca șef al guvernului să mărturisească cu mândrie politica șovinistă pe care o urmează de la 25 ani.

Federalism, dreptate și pentru naționalități, este o crimă pentru actualii conducători ai politicei maghiare și Bánffy numește „miserabili” pe Ungurii cari s’ar cumpănat vr’odata într-ată, încât să bage în seama și majoritatea populaționii statului.

Cum să numim atunci noi, naționalitățile oprinante, pe măruntii politicieni cari cu atâtă nebunie susțin un sistem de guvernare condamnat de toate popoarele culte ale Europei, în primul loc de Kálmoky, fostul mare sfetnic al M. Sale Monarchului?..

Si dacă Bánffy, cu întreaga cohortă ce-l urmează și-l aplaudă impinge șovinismul până la nebunie, noi: Români, Sârbi, Slovaci și Nemți ce să facem? Să mai stăm tot tăcuți și cu mâinile încrucișate, să răbdăm ca un „ordinar caporal de panduri” să-și bata joc de noi cu atâtă nerușinare?

Atâtă să fim oare de nesimțitorii, încât să nu răspundem nici batjocurei celei mai cinice și brutalități celei mai selbatice?

Uneltiri. Nainte cu vre-o 3-4 zile „Egyetértés” publică o corespondență privitoare la lupta crâncenă ce ar fi între Români uniti și cei ortodoci. „Telegraful” a și reprobus acela corespondență (din București) ear’ „Unirea” probabil o să replice.

Si astfel scrisele ziarelor maghiare provoacă încăierare și discuție confesională între Români! Trist!

Dar’ mai trist e, că se găsesc Români cari alimentează coloanele ziarelor maghiare. Astfel în „Magyar Állam”, organ catolic, sub pseudonimul „Gedeon” dl Radu Cupariu scrie un articol condamnabil din toate punctele de vedere. Întâi de toate calomii: zice că biserică ortodoxă de pe întreg continentul este într-o decadentă groaznică. A doua-oră minte: scrie că în România clasa superioară trece la catolicism, deși recunoaște pe de altă parte, că în țară s’ă manifestă totdeauna o mare aversiune pentru cei-ce voiau să facă propagandă catolică. A treia: *mistică*. Pune pe dl Dr. Vasile Lucaciu în aceeași categorie cu Dr. Lauran, ca facând parte din cei-ce mai presus de toate caută a propaga — catolicismul!

Dacă astfel înțelege dl Radu Cupariu a și servit neamul, înțeplinește un foarte trist serviciu.

Scrisoare din Viena.

Din Reichsrath. — Situația contelui Thun. — Contra Ungurilor. —

Viena, 26 Martie.

Vi-am semnalat într’una din corespondențele mele precedente, că Schönererianii la orice cas vor încerca a face obstrucție. Așa s’ă și întemplat, precum știi, în chiar prima ședință, din partea însă numai a doi dintre 5 deputați apartinători acestui grup scandaligiu-antidinastic, capul lor însuși Schönerer și Wolf, cari își vîrsără întreg focul și veninul asupra nouului președinte al camerei Dr. Fuchs, aruncându-i epitetul din cele mai murdare.

Dar’ ceea-ce era mai surprinzător, a fost și este, că nu i-a urmat nimeni pe calea obstrucționismului, că nici cei mai violenti deputați din celelalte partide germane opoziționale nu-i secundau în nici un chip pe Schönererianii, că au rămas isolati; astfel încât ei însi și vîzându-și isolarea, s’au săturat, ear’ ministru-președint a putut să-și rostească vorbirea să în mijlocul liniștei depline, nefind întrerupt nici o singură dată de nimici. Vorbirea contelui Thun, foarte scurtă, mai ales în niște imprejurări așa de extraordinare, nu conține absolut nimic ce ar putea fi scos la iveală îndeosebi; e aproape banală prin cuprinsul ei ținut în niște expresiuni foarte generale. Eată unele părți din ea.

„Guvernul consideră restabilirea împrejurărilor parlamentare și a mersului regulat al legislaționii drept misiunea sa cea dintâi și cea mai importantă, mai ales în momentul acesta când așteaptă să fie rezolvate pe calea parlamentară învoelile atât de imperios urgente, puse la cale cu ceealătă jumătate a monarhiei în interesul puterii imperiului”...

Credincios tradițiilor legale ale monarhiei austro-ungare (asadar nu numai a Cisleitaniei). Obsrv. Coresp., guvernul, în condescerea afacerilor publice va face să dominească ca principiu suprem: *dreptatea față cu toate neamurile și toți locuitorii acestui stat*. Apărând dreptul, ordinea și autoritatea, guvernul va aplica și va validiza acest principiu la rezolvarea tuturor chestiunilor, cari se ating de chestiuni politice și economice, pe cale constituțională”...

Spre înțelegerea misiunii sale contele Thun face apel în numele guvernului, la sprijinul tuturor partidelor. Vorbirea șefului, deși n’ă destulit, n’ă insuflat pe nimici, totuși a fost aplaudată de aproape întragă camera.

Printre interpelațiile adresate guvernului la sfârșitul acestei prime ședințe, era și una a creștinilor-socialilor în privința re-

inoirei pactului economic cu Ungaria. A doua ședință a statorit’ președintul nu peziua următoare, 22 c., ci cu interval de o zi, pe 23 Martie, se înțelege că la dorința guvernului, bucurându-se pe deosebit că scandaligii rămăseseră isolati la doi însi, ear’ pe de altă parte lăsând, cum aș zice, oare-care timp partidelor opoziționale să se reșindească cum au să procedeze pe viitor. Acest interval pe deasupra contele Thun eară și l’ a folosit spre a se sfătu cu factorii hotăritori ai majorității și minorității, mai ales cu acestia, înduplecându-i, liniștindu-i, promițându-le, ademenindu-i, în unicul scop de a-i determina să nu facă cauza comună obstrucționistă cu Schönererianii, ca acestia să rămană isolati.

Si a reușit, cel puțin în momentul de față, căci celelalte două zile, 23 și 24 c., cu trei ședințe, au trecut cu totul liniștite. Schönerer nici n’ a venit la a doua ședință, ear’ Wolf, sâlbaticul, a venit chiar la președintul vorbind cu el prietenesc, cu zimbetul pe buze, ca și când nici ocontroversă.

Pre cum fusese hotărît, cu unanimitate, în ședința primă, proximele ședințe sunt consacrate desbatelor asupra declarației guvernului, dându-se astfel prilegiu opoziției neobstrucționiste a-și face datoria ei opozițională, fie în mod că de crâncen, ear’ partidelor majorității, de a-și determina poziția față cu guvernul, în sfârșit ambelor de a-și spune buchile, pentru prima-data de 10 luni încoaci fără obstrucție.

Rând pe rând reprezentanții diferitelor partide din opoziție și majoritate și spuseră cuvântul și clarificări posibile; cei dințai, se înțelege, anunțând guvernului opoziție din cele mai crâncene, până nu vor fi revocate ordonanțele despre egala îndrepătire a limbii cehice cu cea germană, atât în cuprinsul lor original editat de contele Badeni, că și cele modificate de către baronul Gauthsch.

Cehii eară și, prin vorba Drului Engel, consideră ordonanțele editate de Badeni ca minimul postulatelor drepte și al drepturilor ce li-se cuvin potrivit importanței lor numerice, culturale, economice.

In numele Rutenilor din Galitia a vorbit Drul Okunievski, plângându-se de asuprirea naționalității lui de către Poloni.

La 24 c. s’au ținut două ședințe: înainte de amiază și după amiază. In cea dintâi, pre cum ați și aflat, au fost aleși cei doi vicepreședinti, anume ca primul, deputatul sloven Dr. Feriancici, ear’ ca al doilea cavalerul Iancu Lupul, hetmanul țării Bucovinei, deoarece nici un singur partid din opoziție n’ă vrut să primească ofertul majorității de a fi aleși chiar primul vice-președint din rândurile opoziției. După amiază au fost aleși atât membrii deputaționii de cuota (10 la număr, ear’ cinci din casa seniorilor aleși în prima zi), că și aceia ai delegaționii (40 la număr, 20 din casa seniorilor).

Dintre vorbirile pronunțate în această ședință sunt de relevanță două: a deputatului Dr. Steinwender, în numele partidului german popor, și a baronului Dipaulli, până eri-alătări președintul partidului popor catolic.

Baronul Dipaulli a vorbit mai întâi foarte aspru contra Ungariei, perhorescând că Maghiarii joacă așa rol preponderant în politica generală a monarhiei. Pe urmă discută

cheștiunea egalei îndreptățiri a limbilor și naționalităților, zicând între altele, că „regularea definitivă a cheștiunii limbilor poate să se întâmple numai în urma unei înțelegeri libere între popoare“.

Părerea generală încă de mult stabilită este, că bar. Dipauli va mai juca încă un rol hotăritor politic.

Contele Thun își freacă mâinile, având firme speranță de a fi sdorbit obstrucțiunea și prin urmare prospecte de a-și putea în-deplini misiunea lui de căpetenie cu care a fost însărcinat de cără coroană: *reînoirea pactului economic cu Ungaria*.

In cucerile Vienei I. și VIII s-au făcut ieri alegeri suplementare în reprezentanța orășenească, și în ambele au eșit cu foarte mari majorități candidații antisemiti, precum erau reprezentate aceste cercuri și mai înainte. Curentul antisemitic încă tot crește și se adâncește mereu; atât în Viena însăși cât și în toată Austria-de-jos, ear' jidanii sunt ținuți în frâu, a nu fi așa obrasnici, impertinenți și nerușinați înșelători ca mai înainte; acumă în Viena trebuie să se poarte cum se cade în localuri publice, altfel sunt luati imediat la seurt și puși la rezon.

Știți că pe la începutul lunei Februarie cursurile la școlile înalte de aici fuseseră suspendate din cauza demonstrațiilor studențești.

Ieri cele dela universitate au fost redeschise fără orice incident neplăcut. Pe azi era convocată o adunare a studentilor germani naționali spre a se chibzui despre poziția creată școlilor înalte germane din Austria. Poliția a opri adunarea, ceea-ce eu n'as aproba de loc; dar' poate că oprirea se tine de sistemul general al actualei politice interne la noi.

In orașul industrial Reichenberg din Nordul Bohemiei au ținut alătăieri, Duminecă, 3000 țărani-agricultori nemți adunare spre a se sfătuhi despre apărarea intereselor lor. In resoluția primită se găsește și următorul punct:

„In vederea marilor pagube, pe cari le-au indurat agricultorii nostri în urma raporturilor actuale cu Ungaria, adunarea declară că negreșit este de preferit uniunea personală actualei stări a lucrurilor“.

Federalistul.

ACADEMIA ROMÂNĂ.

Sesiunea Generală din anul 1898.

Raport asupra lucrărilor făcute în anul 1897—98.

Johannes Japetus Smith Steenstrup a început din viață la 8/20 Iunie la Copenhaga în vîrstă de 84 ani. Naturalist distins, Steenstrup își asigurase un loc de onoare întră învățății acestui secol prin însemnate studii zoologice și de paleontologie. Cercetările sale savante asupra faunei și florei preistorice nordice și studiul său asupra „Schimbării generațiunilor“ făcuse din el o autoritate în știință.

Stefan G. Vărgolici a început din viață la 29 Iulie trecut în plină vigoare a vîrstei. Bărbat învățător și distins profesor la Universitatea din Iași, Vărgolici luase o parte activă la mișcarea literară din teatru prin numeroase scrieri didactice și alte publicații originale și traduceri în versuri și în prosă, pentru cari, în 1887, fusese ales membru corespondent al Academiei, ale cărei lucrări le urmăria cu multă inimă.

Sediștele de peste an.

In cursul anului Academia a ținut 38 ședințe ordinare, din cari 7 au fost publice. În aceste ședințe s-au făcut mai multe comunicări și discuții științifice. Amintesc aici pe cele mai însemnate:

Cinci comunicări prețioase au fost făcute de către colegul nostru dl Gr. G. Tocilescu asupra rezultatelor importante date de cercetările archeologice făcute sub direcția d-sale.

Resultatele explorărilor dela Tomis au fost expuse, în parte, în trei comunicări presentate Academiei. În ședința dela 7 Noemvrie, dl Gr. G. Tocilescu a făcut *Comunicații archeologice și epigrafice asupra topografiei antice a orașului Tomis*. La 5 Decembrie, d-sa a cetit o relație asupra *Epigrafei* aceluia oraș; ear' la 12 Decembrie a cetit o altă relativă la *Cultul și asociațiunile civile și religioase la Tomis*.

La 6 Februarie, dl Gr. G. Tocilescu a făcut o comunicare asupra *Geografiei antice a Dobrogei*.

In ședința dela 6 Iunie, colegul nostru a discutat și combătut înaintea Academiei o nouă părere emisă asupra trofeului dela Adamklissi de către dl Cichorius, profesor la Universitatea din Leipzig. Acesta susține

că trofeul, deși ridicat de Traian, a fost dărmat de barbari și reconstruit de Imperatorul Constantin cel Mare, tot după sculpturile lui Traian și pentru comemorarea aceluiși eveniment. Dl Tocilescu a arătat imposibilitatea acestei păreri, ca și a acestora cari, ca d-nii profesori Domaszewski și Hampell, susțin că trofeul ar fi fost înălțat de Constantin cel Mare pentru victoriile sale asupra Gotilor.

In ședința dela 7 Noemvrie, V. A. Urechi a prezentat Academiei mai multe documente din anii 1818—1821, asupra căroroa a făcut o relație.

Dl B. P. Hasdeu a cetit, în ședința dela 30 Ianuarie, *Cronica Basarabilor*, 1238—1380 așa cum rezultă din studiul său: „Negru Vodă—Intemeierea statului mutenesc (1230—1380)“, publicat ca introducere la tomul IV din *Etyologicum Magnum Romanum*.

Dl coleg Dr. V. Babeș a făcut și în acest an Academiei comunicări importante relative la rezultatele ce dau studiile și cercetările științifice cari se fac la Institutul de bacteriologie, pus sub direcția d-sale.

La 6 Iunie, dl Dr. V. Babeș a cetit o comunicare despre *Infecțiunile celulei nervoase*.

In ședința dela 30 Ianuarie, d-sa a cetit o relație despre *Progresele făcute în cunoașterea leprei la noi*.

Dl D. Negreanu, membru corespondent, a prezentat Academiei o comunicare relativă la *Sistemul internațional de unități electrice*, care s'a tipărit în *Anale*.

In ședința dela 6 Februarie s'a comunicat Academiei pentru a fi cetită în ședință publică și publicată în anale o lucrare a d-lui I. Tanoviceanu, membru corespondent, despre *Un poet moldovean din veacul al XVIII-lea (Mateiu Millo)*, care s'a trimis în cercetarea Secțiunii literare.

(Va Urma)

Din România.

Dela Academie.

Vineri, în 13 Martie c. oara 1 d. a. Academia română a ținut ședință publică.

S'au făcut următoarele lecturi: d. Gr. G. Tocilescu, comunicări epigrafice, I. Tanoviceanu, un poet moldovean din secolul XVIII (Mateiu Millo).

Pentru premiul Neuchotz (2000 lei) ce se va acorda în anul 1903, Academia a fixat următorul subiect;

Finanțele Statului român de la 1859 până în zilele noastre, cu o introducere asupra finanțelor ambelor principale în timpul reglementului organic.

Pentru Eliad (5000 lei) din anul 1903, s-a fixat drept subiect: Studiu comparativ asupra diferențelor dialekte și sub-dialekte ale limbii române.

Dela Cameră.

D. Delavrancea a adresat Sâmbăta următoarea interpelare:

Am onoare a interpela pe d. prim-ministrul și ministru de externe, și-l rog să binevoiască a respunde:

1) Ce crede d-sa despre veselile serberice au avut loc între ofișerii garnizoanei, din Brașov?

2) Crede d-sa că asemenea demonstrații sunt în interesul causei Românilor de pe Valea Carpați, cauză pentru care d-sa a rostit două discursuri în Senatul României și în al treilea în sala Orfeu?

3) Crede d-sa că cestiunea națională s'intră într-o fază aşa de norocoasă, în cărora primejdia, despre care vorbia d-sa cu etă căldură, a incetat d'a mai amenința neamul românesc?

Corul Duii Musicescu la Chișineu (în Basarabia)

Corul d-lui Musicescu, care acum căci-un an a lăsat suveniri atât de plăcute și pe la noi, a dat două concerte la Chișineu, în Rusia.

Succesul repurtat de cor între cei închipui. Însuși generalul Constantinovici, guvernatorul Basarabiei, a fost la gară pentru a primi corul. Beneficiul e enorm. De partea românilor din Chișineu s'a oferit d-lui Musicescu un splendid cadou, constând într-un serviciu de argint pentru cei de foarte mare valoare. Societatea din Chișineu a oferit un banchet corului. Joi la 12 c. corul s'a reîntors la Iași.

Recipiarea sectei baptiste.

Se vestește, că în curând va luă într-o confesiunile recipiate secta baptistă. Cererea comitetului intermal al baptiștilor maghiari se aduce la ministerul de justiție, de unde în curând va fi transpusă ministerului de interne, care după studierea causei va enunța recipierea.

Secta baptiștilor are în Ungaria cam 5000 de membri, ear' pe înțelegere rotogolul pământului baptistă sunt proape cinci milioane. In New-York au 54 case de rugăciune, ear' în Philadelphia 74, au apoi în America multe universități și institute de învățământ. In Europa baptiștii sunt răspândiți mai ales în Anglia, Suedia

Voitor și liber.

Heinrich Ibsen a fost zilele trecute (la 20 Martie când a împlinit 70 ani) prăznuit de întreagă lumea literară.

Ne ținem de datorie a face și noi, cel puțin o amintire de el, nu doară pentru că alții l-au sărbătorit, ci pentru că el ne poate fi de model în lupta noastră națională.

Om liber — e Ibsen, om, care s'a realizat pe sine. Toate facultățile lui 'si-au făcut opul. Toate darurile firești 'si-le-a esersat.

Nimic din el n'a fost atins de anchiloza socială.

Intr-adevăr, nimic mai frumos în lume, nimic mai înălțător, decât ca omul să-și indeplinească chemarea sa umană!

Dar' vai, o minune-i asta în lumea de astăzi.

Pe cel mai conștios il vedem, că trece din lume cu pata rușinei de a nu se fi intregit.

Abia 'ti-ai deschis gura, când nemiloasa moarte te și strâng în brațele ei ghețoase tăirindu-ți firul vorbirii.

Si asta din pricina, că afară de conștiință, carea nu ne e de ajuns, mai avem lipsă de alte două elemente impotrívitoare: *Succesul și voînța*.

Dar' dacă astăzi succesul e o floare rară, apoi voînță nu poti afila de fel.

Eată cădără, ceea-ce ne face să avortăm în toate acțiunile noastre.

Ibsen însă 'si-a îndeplinit chemarea.

El a avut conștiință și succes, dară a avut și voînță, pe care 'i-o admir până la culme, și dinaintea cărei puteri admirarea mișă pe loc.

Voința lui e aşa de puternică, încât nu are păreche printre voințele celorlalți genii moderni.

Această excepție, astăzi numai a lui, măne fără îndoială pentru toți va fi model.

Ibsen e om de acțiune, căci facultatea lui stăpânoare e: *voință*, sau forță sa inițiatore.

S'apoi ce caracter firmă Ibsen:

Nimic nu-i mai rar astăzi, atât la bărbați cât și la femei, decât ceea-ce numim: *caracter*, adecă o ființă în stare de a se determina în deplina sa independentă, după considerații strict personale.

Cresterea la modă ne face robi, ear' nu oameni liberi.

Convențiunile sociale, pe care creșterea asta le-a făcut legă, strâng pe individ din leagăn până în mormânt, și vai de acela, care se abate dela *automatism*, în care fiecăruia e dat să fie închis.

Ibsen prin propriile sale mâni 'si-a svirlit lanțurile astea, smâncindu-se din ele cu o voînță de fer, și aici e om liber -- eliberat prin sine însuși.

Eată cea de la încălză și realizează tipul cel mai integrul omului liber, profetul veacului al XX-lea, ear' individualismul, nu cred să poată produce ceva mai bun, decât el.

Intr-o piesă teatrală de ale lui zice:

- Tu trebuie să faci împărăția?
- Ce împărăție?
- Împărăția.
- Și prin ce mijloc?
- Prin mijlocul libertății.
- Sfîrșește! Care-i drumul libertății?
- Drumul lipsiei.
- Și prin ce putere?
- Prin voînță.
- Ce trebuie să voiesc?
- Ceea-ce trebuie să voiesc.

Eată deci punctul prim și de frunte din Credeul lui Ibsen.

Și asta o zice el, pentru că și pe el tot lipsa, neajunsurile l-au ridicat acolo unde astăzi, după cum zice însuși prin graiul lui Skalde în pretenții la tron:

„Suferința e condiția indispensabilă a oricărui progres moral și ea-i isvorul geniului“.

Dar' Ibsen e și moralist de o mare putere. Crescut într-un mediu puritan, în care viața morală și cea religioasă alcătuesc preocuparea neîncetată și tiranică a sufletelor, el s'a ocupat și cu problema credinței în piesa sa: *Brand*.

Impresionat de prăpastia afundă ce e între preceptele și practica religiunii, el 'si-a jertfit toată truda, pentru ca să deștepte conștiința adormită a credincioșilor.

Dorința binelui e la el fanaticism. El vrea de fel să aibă loc cel mai mic compromis între preceptele și practica mijlociei.

După cum Isus Christos zicea: „Cine nu-i cu mine, e împotriva mea“ așa că cere „Tot sau nimic“, adică să împreună într-un singur spațiu.

Ce morală strălucită, ca și cănd suntem convins pe deplin, că ce depravator e și ce creștin numai în parte!

Ibsen nutrește cultul exclusiv al Bunei-Seu, și are o grije geloasă și inveterată de personalitate, de individualism. De ceea ce el preferă singurătatea, al cărei principiu îl și arată el prin graiul unui pensionar din pielele sale: „Omul cel mai puternic, e cel care rămâne singur“.

Dar' singurătatea asta așa o înțelegem ca să fie retras, dar' fără a renunța la exercita puterea asupra societății.

Și are drept, căci cele mai multe vin de la împreună-vietuirea cu seminții nostri.

Gloria soli! răsună din graiul lui Bismarck Stockmann, a vieții și opurilor Ibsen.

Individualism!

Germania și Rusia, după care urmează Ugarria. În Ungaria au și trei organe de publicitate: „Békehirnök” (Vestitorul păcii), „Igazságtszövetség” (Mărturia dreptății) și „Vasárnapi Tanító” (Invățătorul de Duminică).

În privința dogmatică baptistii sunt egali cu reformații, exceptând botezul și disciplina bisericească. Baptiștii botează numai pe cei cari cer botezul și fac mărturisirea credinței lor, pe băieți deci nu-i botează. Disciplina bisericească li-se intemeiază pe organizare de comunități religioase independente una de alta.

NOUTĂȚI

Arad, Martie 29 n. 1898.

Părechia regală a României la Abbazia. Ziarul „Bilanciu” din Fiume crede a săt din vor sigur, că MM. LL. Regele și Regina României vor sosi la Abbazia în prima jumătate a lunii Aprilie.

Conferența în cauza autonomiei bisericei sérbești. Sâmbătă s'a făut în Carlovăț o conferență confidențială în cauza autonomiei bisericei sérbești. Resultatul consultărilor e, că s'a făcut însemnată apropiere între punctul de manecare al clerului și cel al mirenilor în ceea-ce privește autonomia. S'a hotărît în fine, că patriarhul să convoace de nou angheta bărbătilor de incredere ai congresului, căreia să se facă raport de la desfășurarea conferenței de Sâmbătă.

Logodnă principiară. A. S. R. Prințul Frederic de Wied, nepotul M. S. Reginei României, s-a logodit în Stuttgart cu Prințesa Paulina, fiica regelui Wurtemburgului.

Dr. Vasile Lucaciu a scos într-o elegantă broșură scrisorile către rectorul Herțeg din Budapesta, apărute în ziarul nostru. Între alte ziaruri, „Magyarország” înregistrând apariția broșurei, reproduce inceperea și urmăritul, mărginindu-se a insulta și băjocor pe autor. De ce nu-l combată cu argumente? Desigur pentru că argumentele ne găsesc în cap ear nu în bostani!

Instalarea episcopului Bogdanovici. Sâmbătă după amiază s'a săvărit instalarea episcopului diecesei sérbești de Buda, Luan Bogdanovici. În discursul de instalare

lumea socială. Se și rezvărește fără pic de milă, se răscoală sincer, în potriva lucrărilor, ale căror fărădelegi îl săngerează și pătruns până în măduvă de o mare drăguție față de adevăr, dă năvală prin puterea vorbei cu înverșunare în potriva vechei societăți, desprețuind măștăvenile ei, și voind să preschimbe spre fericirea viitoare a oamenilor.

Favorurile și stima — dragele spiritelor medieore — nu-l cercetează.

Dar n'are lipsă nici de ele, căci lui îi servește spre cea mai mare bucurie, să meargă pe calea Adevărului, a căruia strălucire o admira, și să simtă cu intensitatea fierului răpititor al luptei și sfârșările energie sale.

Ibsen, chipul cel mai ales și mai cunoscut al istoriei literaturii din veacul al XIX-lea, pre cum și cel mai amintit poet dramatic și satiric, e Creatorul „Emoțiunii de gândire”, acel flor delicios, ce îl poate un op validita, dacă desfășură, prin mijlocirea artei, lanțul misteriilor, cari unesc faptul omenesc particular cu ideia universală. În piesele lui Ibsen noi nu ne sgudăm din cauza milei, ce ne apucă — emoțunea sentimentală, — ci prin admirarea pentru enormitatea forțelor, ce sunt în tările unei energii a omului, scurt prin ideile immense.

Nu se vor vedea mulți ca Ibsen, scăpat

Bogdanovici a zis că nu dorește să escuseze, ci să lucre pentru fericirea sufletească a credincioșilor săi și pentru binele public. Recomandă preoților și credincioșilor săi zelul religios, concordanța și dragoste reciprocă între credincioși, ca principalele condiții ale progresului; recomandă suportul și fidelizeitatea către patrie, către regale apostolic și către autoritățile cari funcționează în numele lui, respect față de legi, și provocându-se la exemplul străbunilor, recomandă preoțimii și credincioșilor săi să urmeze acest exemplu.

Duel sângeros în Cașovia. Coconasii nației privilegiate nu mai îsprăvesc cu dueurile. Abia câteva zile sunt de când doi băieți și-au omorât în duel pentru niște vorbe scăpate în stare de betie, și din Cașovia vine veste despre alt duel sângeros. Sâmbătă și-au pus la probă curagiul și *cavalierismul* (!) studenții juristi E. Várjon și I. Krotkowsky. Cesta din urmă s'a ales cu o înălțime de 14 cm. În lungime și de 2 cm. adâncime, care ajunge dela creștetul capului până la gură și prin care Várjon a retezat de tot nasul lui Krotkowsky. Causa duelului a fost o poesie ironică, scrisă de Várjon.

Fasiunile în cauza echivalentului. La 31 Martie st. n. expiră terminul pentru prezentarea fasiunilor în cauza aruncului echivalentului. Usufructuarul, care întrelasă a prezenta coala de fasiune până la terminul arătat, se va pedepsi în bani cu întreaga competență de pe un an; iar dacă în fasiune nu se arată corect venitul, vinovatul de-asemenea se pedepsește în bani, care pedeapsă, după imprejurări, poate să fie și până la 500 fl.

Nou doctor român. Dr. Chereches a depus cu succes examenul de doctor în științele juridice, la universitatea din Cluj. Felicitările noastre.

Divorțul principei Luisa. După cum se scrie din Berlin, prințul-regent de Sacsa-Coburg-Gotha ca și al familiei de Coburg a dat prințului Filip de Coburg concesiunea a intenta proces de divorț contra soției sale, princesa Luisa, fugită în America cu contele Keglevich, oficer de cavalerie.

Al IX-lea congres de pace. Bioulul central din Berlin al Ligii internaționale de pace a distribuit în zilele acestea proiectul ordinei de zi pentru congresul al IX-lea, care în anul acesta se va ține în Lissabona în August ori Septembrie. — Tot în Lissabona se va ține în est-an și conferința interparlamentară?

de ori-ce jug și esersând pe deplin individualitatea sa.

Greșește amar cel ce crede că astă eliberare e ușoară, dacă nu aternă de cat de avuție, după cum susține materialismul, ori de séracie, după cum ni-o spune idealismul.

Eliberarea asta nu aternă de cat de Voință!

Cel mai avut ar fi cel mai puțin liber, fiind robul avuției sale, dar' nici cersitorul, care aternă de mila militorilor. Omul nu-i liber, nici prin meserie, nici prin artă, dar' poate fi liber chiar și prin meserie ori prin artă, sau trăind în avuție, ori în séracie, în societate, ori în exil, în aer liber, ori în închisoare, ca împărat sau ca păstor, dacă numai dacă voiește să fie liber prin exercițiul a trei facultăți: intelectuală, morală și fizică. Însă a voi! Ah! a voi!

Cine voiește în ziua de azi?

Abia dorim ceva și cele din urmă energii se slabesc fără folos.

Momentul în care Ibsen s'a eliberat, astă clipă, care a făcut din el fenomenul măret, căruia mă închin, îl doresc să se iovească și la națiunea română, care îl întreține subjugată.

Ce i mai ușor de căt asta, mi va răspunde națiunea.

Incerce dară.

Traian V. Tîran.

O colecție de păpuși. Majestatea Sa Reginei României face de câteva luni o colecție de păpuși de mărime între 50—70 centimetri, îmbrăcate în costume naționale din toate epociile.

Această colecție va fi expusă mai întâi la București. Suma ce se va incasa din intrările vizitatorilor, va fi întrebuințată în scop de bine facere.

In același scop de bine-facere, colecționarea va fi expusă și la Neuwied.

Scoala reuniunei femeilor române din Iași va face cadou M. Sale o păpușă îmbrăcată în costumul d-nei Chiajna.

D-na Mărzescu s'a adresat d-lui Xenopol și altor cunoștori ai antichităților noastre, pentru a-i da indicațiunile necesare.

O carte interesantă. S'a pus sub presă și va apărea în cursul lunii viitoare „Anuarul Statistic al Capitalei” (București) pe anul 1896, un volum mare de peste 50 de coale și cu o mulțime de tabele grafice.

Lucrarea aceasta foarte interesantă, făcută sub direcția lui Zamfir C. Arbore, șef al statisticiei primăriei, cuprinde date asupra stării sanitare, instrucției, comerțului, etc., în cursul anului 1896.

Un oraș care ține la moravurile bune. Faimoasa actriță de orfeu *Lona Barisson*, care numai producții decente nu execută, a început să se producă într'un orfeu din Berlin. Berlinii însă văzând producțiiile indiscutabile ale artistei, au dat la poliție o petiție acoperită cu multime de subscrigeri, cerând, ca Lonei Barisson să își producă înaintea publicului berlinez.

O altă petiție s'a dat ministerului de interne cerând, ca aceasta să îndrume poliția a interzice producțiiile actriței. La petiție era acuzația descrierea „artei” profesate de această destrăbălată orfeistă, desbrăcarea ei călăind pe cal, faimoasele cupluri pe care obișnuiește a le cânta etc.

— Poliția a emis o comisiune, care după studierea causei a hotărît să propună interzicerea producțiunilor Lonei Barisson. Totodată a hotărît cu unanimitatea voturilor să roage pe ministrul de interne a opri din întregă teatră pe această actriță demoralizatoare.

— Este un oraș care mai ține încă la moravurile bune!

Surpriză alegătorilor. Ziarul „Berner Volkszeitung” povestește incidentul următor, care s'a perecut într-o comună a unui canton din Elveția, Argovie, cu ocazia votării răscumpărării drumurilor de fer.

Un notabil al comunei, înfoiat partizan al răscumpărării, făgăduise alegătorilor să le dea de băut un hectolitru de vin, dacă nu va găsi nici un bilet cu „nu” în urnă.

La ziua votării cei 108 alegători ai comunei, seduși de această făgăduială, se prezintă cu toții în păr la scrutin și cum toți erau „pentru răscumpărare” nu mai exista nici o îndoială că notabilul o să dea vinul făgăduit.

Dar, o deceptiune! La despurierea scrutiniului, se găsiră 107 voturi cu da, unul cu nu.

Dar și mai mare a fost surprinderea, când s'a aflat că chiar notabilul în cheamă purăse în urnă votul cu nu, ca să nu plătească hectolitrul de vin.

Prelegeri. Reuniunea română de lectură din Lugoj a aranjat în localitățile sale cu începutul postului sf. Paști în fiecare Duminică prelegeri poporale. Până acum au fost trei. I-a și unul de Dr. Petru Barbu, profesor de teologie în Caransebeș: „Despre datorințele părintilor la alegerea vocaționii copiilor”. II. Dr. Iacob Maior, medic orășenesc în Lugoj: „Despre primul ajutor la diferite boale”. III. Iosif Bălan, prof. de pedagogie în Caransebeș: „Despre pomărit”.

Prelegerile au fost bine cercetate din partea publicului de ambe sexe și din toate straturile și acest fapt a mulțumit și pe prelegori, văzând din interesul publicului că intențiunile lor au căzut pe pămînt rodit.

Sinuciderea nevestei lui Boicsev. Sâmbătă a murit la Sofia nevesta lui Boicsev, fostul adjutanț al principelui Bulgariei și

osândit la moarte prin streang pentru uciderea ibonieci sale Ana Simon. La prima peractare a procesului Boicsev fusese osândit la închisoare pe viață; în zilele trecute însă procesul s'a peractat de nou — în urma recursului dat de osânditul — și cu aceasta ocazia Boicsev fu condamnat la moarte prin streang. — Se zice că nevesta osânditului nu ar fi murit de moarte naturală, ci însă și-a făcut moarte, să a trăvit, neavând putere să supoarte rușinea de a fi nevestă unui ucigaș osândit la spanzurătoare.

Moartea unui preot centenar. Toate zilele engleze de câteva zile sacrifică coloane întregi reverendului Edward Allen, care a fost un fel de Papă al Bisericii anglicane. El a murit la Tiverton, în patriarhală vîrstă de o sută de ani. Reverendul acesta a fost în tinerețe capelan la ambasada engleză din Copenhaga și își amintea adesea cu oarecare vanitate că dansase la Curte cu regina Danemarcei, mama printesei de Galles. Reîntors apoi în Devonshire, el și-a impărtășit timpul între practicele religioase și școală, căreia îi-a dedicat aproape întreaga sa viață. El era foarte înveciat și știa un-spre-zece limbi, afară de cea engleză. Preotul Allen a colaborat la marele dicționar Murray. El povestea în totdeauna cum sărbătorise cu tovarășii săi de școală victoria englezilor de la Waterloo, și când cineva se mira de buna lui sănătate cu toată vîrstă sa seculară, el răspundea surizând:

— Ei, și în tinerețea mea eu făceam regulat pe zi 40 de mile.

Învitație la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe anul 1898 la

„TRIBUNA POPORULUI”

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an	fl. 10.—
Pe 1/2 an	" 5.—
Pe 1/4 an	" 2.50
Pe o lună	1.—

Pentru România și străinătate:

Pe un an	franci 40.—
--------------------	-------------

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagini: cele 4 pagini ale foii de zi, plus un adaus poporale de 4 pagini.

Domnii care se abonează la foaie de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai platească nimic pentru adausul poporale de la numărul de Duminică.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI”

ULTIME ŢĂRINI

Londra, 29 Martie

In cucerile înalte politice se asigură că mai multe mari puteri europene vor interveni pentru ca conflictul dintre Spania și Statele Unite să se aplaneze pe cale pacnică. In fruntea acestor tendențe stă Franța. Mac Kinley el însuși crede încă posibila o înțîlgere pacnică. A propus adecație termen, până la care Spania să facă pace în Cuba. Din parte-i guvernului spaniol cere ca Statele Unite să nu se amestece în afacerile cubanilor și nici să dea nici un fel de ajutor insurgenților.

Madrid, 29 Martie

Alegările pentru Cortez s'au terminat. Au fost aleși 300 liberali și 100 oposanți (conservatori, carliști și republicani).

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Redactor responsabil

Bibliografie.

„Gramatica Română“ pentru învățămîntul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea II. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului.“ *

„Abecedar ilustrat“ compus pe baza principiilor pedagogice moderne de învățătorii: Iosif Moldovan, Nic. Stelu, Iuliu Groșoreanu, Nic. Boscaiu și Petru Vancu. Prețul unui exemplar 20 cr. A se cere la administrația „Trib. Pop.“ *

Poesii de Aurel Ciato. Un elegant volum de peste 100 pagini, cuprindând 40 de poesii dragălașe atât prin gândurile, cât și forma în care sunt turnate. *

„Biblioteca Noastră“ de sub direcția lui Enea Hodoș profesor în Cârăsebeș apare în fiecare lună.

Numerele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realitate și Visări“, novelete. — Nr. 2. Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovășteanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!“ comedie. *

„Istoria universală“ pentru școalele secundare de Vasile Goldiș, profesor. Volumul III. *Erul nou*. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov. 1897.

„Manual de Theologia Morală“ de Dr. Athanasie Mironescu Craioveanu, profesor la universitatea din București. Tipografia „Cărților bisericești“.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I.“ Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—

1880. Volumul I. 1881—1896. Ediția Academiei Române. București 1897.

„Liturgia Sfintului Ioan Crisostom“ culeasă, aleasă și întocmită pe baza molidiilor vechi bisericești, pentru corul școlilor pe două voci — soprano și alt — de Nicolae Stelu, invățător în Arad. Se poate comanda dela autorul și administrația foii noastre. *

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterei României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I: Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situația Principatelor Române după tractatul de Paris. Pretul 15 lei.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1857.

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 30 Septembrie până la 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ion pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

Valabil dela 1 Octombrie 1897.

MERSUL ÎN RENURILOR

Arad—Budapestă.			Arad—Ciaba—Oradea-mare.			Seghedin—Arad			Valabil dela 1 Octombrie 1897.		
d. m.	a. m.	seara	dim.	a. m.	seara	dim.	a. m.	seara	dim.	d. m.	dim.
Arad, pleacă	4.21	11.20	9.85	Arad, pleacă	5.10	11.20	9.35	Seghedin, pleacă	2.19	6.10	8.08
Sofronya	—	11.86	9.58	Sofronya	5.25	11.36	9.68	Makó	3.82	7.34	5.—
Curtici	—	11.49	10.07	Curtici	5.39	11.49	10.07	Apátifalva	3.52	7.57	5.24
Lökösáza	—	12.05	10.25	Lökösáza	5.56	12.05	10.25	Cianadul-ung.	4.01	8.04	5.32
Chitighaz	5.04	12.28	10.54	Chitighaz	6.13	12.28	10.54	Nădlac	4.18	8.18	5.50
Ciaba	5.26	1.18	11.39	Claba, sosește	6.40	12.54	11.24	Csanád-Palota	4.36	8.32	6.09
Szolnok	7.32	4.14	2.49	Claba, pleacă	7.—	2.33	4.50 dim.	Mezőhegyes	5.15	8.57	6.55
Budapestă, sosește	9.40	seara	7.20	Giula	7.27	8.05	5.26	Batania	5.44	9.29	7.34
Budapestă—Arad.	dim.	dim.	seara	Sarkad	7.47	8.27	5.56	Pedica	6.06	9.52	8.05
Budapestă, pleacă	6.45	8.05	10.—	Nagy-Szalonta	8.28	4.10	6.47	Arad, sosește	6.89	10.25	8.48
Szolnok	8.54	11.07	1.30	Cefa	8.42	4.34	7.18				
Ciaba	10.49	2.28	4.82	Leg	9.04	5.—	7.51				
Chitighaz	11.07	2.54	5.03	Oradea-mare, sos.	9.82	5.80	8.31				
Lökösáza	—	8.12	5.21								
Curtici	—	8.28	5.88								
Sofronya	—	3.40	5.50								
Arad, sosește	11.51	8.55 d. a.	6.05 dim.								
Arad—Teiuș.	d. m.	d. m.	dim.								
Arad, pleacă	12.11	4.30	6.80								
Glogovăț	—	4.42	6.41								
Gyorod	—	5.08	7.01								
Pauliș	—	5.14	7.12								
Radna-Lipova	12.50	.86	7.29								
Conop	—	5.57	7.51								
Bérzava	—	6.18	8.07								
Totvărădiș	—	6.39	8.29								
Soborșan	1.48	6.58	8.47								
Zam	2.05	7.27	9.16								
Gurasada	—	7.58	9.42								
Iila	2.28	8.08	9.58								
Branilea	—	8.26	10.16								
Deva	2.54	8.52	10.42								
Simeria (Piski)	3.12	9.06	11.11								
Orăştia	3.81	9.52	11.86								
Sibot	—	10.18	11.57								
Vîntul-de-jos	4.—	10.40	12.19								
Alba-Iulia	4.26	11.01	12.82								
Teiuș, sosește	—	11.80	1.05								
Teiuș—Arad.	a. m.	dim.	d. m.								
Telus, pleacă	—	8.48	2.—								
Alba-Iulia	11.13	4.17	2.88								
Vîntul-de-jos	11.40	4.34	2.49								
Jibot	—	4.55	8.10								
Orăştia	12.12	5.19	8.81								
Simeria (Piski)	1.02	6.05	4.10								
Deva	1.14	6.20	4.25								
Branilea	—	6.48	4.49								
Iila	1.40	7.06	5.13								
Gurasada	—	7.16	5.38								
Zam	2.05	7.41	5.60								
Soborșan	2.81	8.15	6.25								
Totvărădiș	—	8.81	6.41								
Bérzava	—	8.57	7.05								
Conop	—	9.15	7.22								
Radna-Lipova	3.27	9.45	7.64								
Pauliș	—	10.—	8.10								
Gyorod	—	10.14	8.22								
Glogovăț	—	10.38	8.43								
Arad, sosește	4.06	10.50	8.55	séra	Seghedin sosește	9.27	12.51	10.01 séra			

, Tipografia Tribuna Poporului“ Aurel Popovici-Barcianu în Arad.

DESCHIDERE

DE

ATELIER

in

Piața Tököli Nr. 8.

pentru

Croitorie de vestminte bărbătești, care se va efectua după cea mai nouă metodă

și cu

Prețuri moderate.

Rog onoratul public pentru sprijinul binevoitor, asigurând că îmi voi da toată silința a satisfac cerințelor cu cea mai mare acurateță și promptitudine.

Cu toată stima.

Nicolau Iosif.

(148) 2—

MERSUL ÎN RENURILOR			Seghedin—Arad			St.-Ana—Chitighaz.		
d. m.	a. m.	seara	dim.	a. m.	seara	d. m.	a. m.	seara

<tbl_r cells="3"